

CARL H. TH. REINHOLD.

Ὁ ἀνὴρ, περὶ τοῦ ὁποῦ ἐκλήθη νὰ καπαχωρίσῃ ὀλίγας βιογραφικὰς σημειώσεις, ἅτε γνωρίσας αὐτὸν ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὁ Κάρολος Θ. Ρέινχολδ ἐγεννήθη ἐν Osterode τοῦ ποτὲ βασιλείου τοῦ Ἀννοξέρου καὶ ἐτελείωσε τὰς ἱατρικοχειρουργικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Γούτιγγη. Ἐν ἔτει 1835 ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνθα ἐγένετο στρατιωτικὸς ἱατρός. Ὅταν δ' ἐγὼ ἐγνωρίσα αὐτὸν ἐν ἔτει 1843 ἦτο οὗτος ἱατρός στρατιωτικὸς εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους μετετέθη ἀπὸ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν, ἐν ᾧ διετέλεσεν ἐργαζόμενος μέχρι τοῦ θανάτου του, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τοῦ ἀρχιάτρου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1860 ἔζη διαρκῶς ἐν Πειραιεῖ.

Ὁ Δρ. Ρέινχολδ ἦτο ἔξοχος ἱατρός ἐπιστήμων καὶ ἐπιδείκνυτο χειρουργός, ἕνεκα τούτου δὲ ἦτο εὐτυχέστατος καὶ εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον ἱατρός ὁ Ρέινχολδ, ἀλλὰ καὶ πολυμαθὴς ἑλληνιστής, ἔχων γνώσεις ὅλων τῶν κλάδων τῆς φιλολογίας καὶ ἄλλων ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ τῶν φυσικῶν. Ἐνεκα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὸ ναυτικόν, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν διατριβὴν αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, ἐπειδὴ ἐναπέμενε αὐτῷ ἱκανὸς χρόνος καὶ ἐπειδὴ οὐδόλως ἐπεδίωκεν ἰδιωτικὴν πρᾶξιν, κατηνάλισκε τὰς ὥρας τῆς σχολῆς εἰς φυσικοῖστορικὰς ἐρεῦνας καὶ ποικίλας ἄλλας ἐπιστημονικὰς σπουδὰς. Ἰδίως δὲ ἐίλκυεν αὐτὸν τὰ μέγιστα ἡ σπουδὴ τῆς βοτανικῆς, ἕνεκα τούτου δὲ κατὰ τὰς θαλασσίας περιόδους τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ κατὰ τὰς διαμονὰς αὐτοῦ ἐν Πόρῳ, Σύρῳ ἢ ἄλλαχοῦ συνέλεγε φυτὰ, ἅτινα ἐσπούδαζεν, οὕτως δὲ συνεισήνεγκε σπουδαίας συμβολὰς πρὸς τὴν γνῶσιν τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος, ὡς βλέπομεν ἐκ τῆς «Flora orientalis» τοῦ Boissier, ἐνθα συχνὰ μνημονεύεται τὸ ὄνομα του¹⁾. Καὶ εἰς τὴν σπουδὴν δὲ τῶν ἰχθύων ἔκαμε βαθεῖας μελέτας, τὸ δὲ Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν χρεώσεται μέγα τμήμα τῆς ἰχθυολογικῆς αὐτοῦ συλλογῆς εἰς τὸν ἀκάματον ζῆλον τοῦ ἀνδρός τούτου²⁾.

Ὁ Ρέινχολδ ἕνεκα πολλῶν λίαν εὐνοϊκῶν περιστάσεων ὤρμηθη πρὸς ἀληθῆ σπουδὴν τῶν συγγραμμάτων ἀρχαίων ἱατρῶν, σπουδὴν, ἣτις ὑπῆρξεν ἡ κυρία σχεδὸν αὐτοῦ ἐνασχόλησις. Διότι εἶνε πράγμα ἀρετὰς σπάνιον τὸς ἔξοχος πρακτικὸς ἱατρός καὶ χειρουργός, οἷος ὁ Ρέινχολδ, νὰ εἶνε καὶ δεινὸς φιλόλογος, πρὸς δὲ νὰ ἔχη καὶ εὐρείας φυσικοῖστορικὰς γνώσεις καὶ πείραν πλουσίαν διὰ πολυετοῦς ἱατρικῆς πρᾶξεως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους, δι' ἧς ἐννόησε καλῶς καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθη τοῦ λαοῦ, πράγμα, ὅπερ δὲν εἶνε εὐχερὲς εἰς πάντα ἀλλοδαπὸν. Οὕτως ἐδυνήθη ὁ Ρέινχολδ νὰ διαλευκάνῃ πολλὰ σκοτεινὰ χωρία ἐν τοῖς συγγραμμάσι τοῦ Ἱπποκράτους, Αἰγινήτου καὶ Ὁρειδασίου καὶ λύσῃ πολλὰ δύσκολα καὶ ἐκκρεμῆ ζητήματα, εἰς ἃ ματαίως εἶχον ἐξαντλήσει τὴν πολυμαθειαν αὐτῶν οἱ δεινότεροι φιλόλογοι καὶ ἐρμηνευταί. Ἡ ἐκδόσις αὐτοῦ τοῦ Ἱπποκράτους, ἡ ἐκδοθεῖσα ἐν ἔτει 1864-1866³⁾, ἐξετιμήθη ὡς ἡ καλλιτέρα πασῶν καὶ ἐδραβεύθη ἐν τῷ Συμβουλευτικῷ διαγωνίσματι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἱατρικῆς ἐταιρείας. Ἡ ἐκδόσις αὕτη, ἡ περιέχουσα πληθὺν νέων καὶ ἀρμοδίων ἐρμηνειῶν διηγείρε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ οὕτως, ὥστε ὁ σοφὸς Ὁλλανδὸς Ermerins ἐκδότης τῆς μεγάλης ἐκδόσεως τοῦ Ἱπποκράτους ἀφείρωσε τῷ Ρέινχολδ ἴδιον ἐπίμειτρον. Μετὰ τοῦ πεπαιδευμένου τούτου ὁ Ρέινχολδ εἶχε στενὴν ἀλληλογραφίαν, ὡς καὶ μετὰ τοῦ Littré καὶ Daremberg, εἰς τὰ ἔργα τῶν ὁποίων συνεισήνεγκε πολλὰς ἀξιολόγους συμβολὰς, ὅπως ὑπ' αὐτῶν τούτων ὁμολογεῖται ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Ὁρειδασίου. Τὸ ἐν Ἀθήναις περιοδικὸν «Ἱατρικὴ Μέλissa» ἐπίσης ἐδημοσίευσ

πολλὰς ἴδια σχόλια εἰς τὸν Αἰγινήτην καὶ Ὁρειδασίον, ὡς καὶ ἄλλας ἱατρικὰς φιλολογικὰς διατριβάς.

Μερίστην ἐπίσης ἀξίαν διὰ τὴν ἀρχαίαν φυσικὴν ἱστορίαν ἔχουσι τὰ πολυάρθρα νεοελληνικὰ καὶ ἀλβανικὰ κοινὰ ὀνόματα τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν, ἅτινα συνέλεγεν ὁ Ρέινχολδ⁴⁾.

Ἐπίσης σπουδαίας συμβολὰς παρέσχεν ὁ Ρέινχολδ καί εἰς τὸ α' τεῦχος τῶν Griechische Jahreszeiten τοῦ August Mommsen (1873) «Περὶ τῶν ἑλληνικῶν παροιμιῶν».

Ἀνεφέρων ἀνωτέρω διὰ τὸ Ρέινχολδ ἦτο βαθύς ἑλληνιστής, ἔγραψε δὲ καὶ μετὰ τῆς μεγαλειότητος εὐκολίας τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν. Ἀφ' ἧς ὅμως εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ τόσῳ ἀφειρώθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀλβανικῆς διαλέκτου, ὥστε ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀποκλειστικῶς ἐνησχολεῖτο περὶ αὐτῆς. Εἶχε δὲ ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν νὰ διδαχθῇ τὴν γλῶσσαν ταύτην κατὰ τὰς ναυτικὰς αὐτοῦ περιόδους ἐν μέσῳ τῶν ἀλβανιστῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁμιλούντων ὑδαρτικῶν καὶ σπετσιωτικῶν πληρωμάτων τούτου δὲ ἕνεκα τοσούτῳ εἰσέδυσεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διαλέκτου ταύτης ὥστε ὁ Ρέινχολδ ἐγνωρίζεν αὐτὴν πολλῶ καλλίον τοῦ λογίου προξένου von Hahn. Ἐν ἔτει δὲ 1855 ἐξέδοτο γραμματικὴ τῆς γλώσσης ταύτης μετὰ λεξικοῦ, φέρουσιν τὸν τίτλον «Πελασγικά»⁵⁾. Ὁ Ρέινχολδ ἐθεώρει τοὺς Ἀλβανούς ὡς ἀπογόνους τῶν ἀρχαίων Πελασγῶν, διὸ καὶ ἐκάλει τὴν γλῶσσαν αὐτῶν πελασγικὴν. Ὅταν δὲ ἐξέμαθεν αὐτὴν ἐντελῶς, τοσούτῳ ἡγάπησεν αὐτὴν ὥστε ἠρέσκειτο ἔκτοτε ὁμιλῶν ἀλβανιστῇ, οὐδεμιᾶς δὲ εὐκαιρίας ἡμέλει ὅπως ὁμιλήσῃ τὴν γλῶσσαν ταύτην⁶⁾.

Οὕτως ἡ ἐνέργεια καὶ δραστηριότης τοῦ Ρέινχολδ ἐξτείνεται ἐπὶ πολλῶν εἰδῶν γνώσεων καὶ μετὰ καρποφόρου ἐπιτυχίας οὐ μόνον ἐν γένει διὰ τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀγαπήτην καὶ ὁσὶν αὐτοῦ πατρίδα Ἑλλάδα.

Ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα ὁ Ρέινχολδ ἦτο ἀνάματος καὶ πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν. Ἐνεκα τούτου δὲ καὶ ἐξετιμᾶτο ὡς ὅλων, ἰδίως δὲ ὑπὸ τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἡγάπατο διὰ τὴν φιλανθρωπίαν αὐτοῦ καὶ τὰς πρὸς τοὺς πένητας εὐεργεσίας. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον φιλόανθρωπος ὁ Ρέινχολδ, καθόσον ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἐξετείνετο καὶ μέχρι τῶν ζώων. Παντοῦ, ἐνθα ἐτυρανοῦντο ζῷα ἀνελάμβανεν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον, ὅσάν τις δὲ κατὰ τοὺς περιπάτους αὐτοῦ ἤκουεν ἐντὸς ἑρῶν δεσμευμένων ἐξοιμένους ὑπὸ βαρβάρων καὶ ἀξέστοιχων ἀνθρώπων κύνες ἢ γαλᾶς, ἐγκαταλείμμενας εἰς τὴν πείναν καὶ τὸν θάνατον, κατέβαλλε πάντα κόπον νὰ ἐξαγάγῃ αὐτοὺς καὶ σώσῃ. Ἐκ τούτου ἡ κατοικία του ἦτο ἀληθὲς ἀστυλὸν διὰ τὰ ἀσθενῆ καὶ δυστυχῆ ζῷα, ἅτινα ἔτρεφε καὶ ἐθεράπευε καὶ ἅτινα πάντοτε ἐξ ἐυγνωμοσύνης συνόδευον αὐτόν.

Ὁ Ρέινχολδ ἦτο ἀνὴρ ἀκάμπτου τιμότητος, καὶ ἠκολούθει τὰς αὐστηρότητας ἠθικὰς ἀρχάς. Ἦτο πιστότατος καὶ βέβαιος φίλος καὶ κατὰ τὴν δαίταν αὐτοῦ ἀπλούς καὶ ἐγκρατής, μετρίωφρων ὃ εἰς ἄκρον. Ἦτο ἐγθρὸς μέγιστος τῶν ἀνωφελῶν ἐπιδείξεων, λακωνικὸς καὶ ἀκριβὴς περὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ καὶ τὸν γραπτὸν λόγον. Τὸ σῶμα του εἶχε συστηματικῶς ἀποσκληρύνει. Καὶ εἰς προκεχωρημένην δὲ ἡλικίαν ἐπορεύετο τὸ θέρος ἐν μέσῳ τῶν μεγίστων καυμάτων τὴν μεσημέριαν ἐπὶ ὥρας, φέρων ἐν τῇ χειρὶ σιδηρὰν βαρείαν ράβδον, δι' ὅλου δὲ τοῦ χειμῶνος ἐλούετο ὑπαίθριος ἐν τῇ θαλάσῃ.

Ὅπως δὲ ἔζησεν οὕτω καὶ ἀπεχώρησε τοῦ βίου ἡρόως τὴν πρωΐαν τῆς 19/31 Αὐγούστου ἐ. ἐ. τ., ἀφ' οὗ μετῴθη ἦδη ἀφ' ἐσπέρας εἰς τὸ μακρὰν τῆς οἰκίας αὐτοῦ κείμενον νοσοκομεῖον, ὅπως ἐπιδέξῃ τινὰ βαρεῖον τραυματισθέντα. Ὡς ἔτος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ θεωρητέον τὸ 1810, ὡς ἐξάγεται

1) Πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἀπίνειμα τὸ ὄνομα τῶς εἰς φυτὸν τι νέον τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος, ὑπαγόμενον εἰς τὸ γένος *Silene* καὶ ὀνομάσας αὐτὸ *Silene Reinholdii* Heldr. (Fertulum Florae Hellenicae).

2) Ἰδεῖ Ἀλόγους Πρωτανίας 1860-1861. Πρὸς καὶ Heldreich Faune de Grèce. Poissons, σ. 79.

3) Ἱπποκράτης. Κομῆθ Caroli H. Th. Reinholdi. Τόμ. 2. Ἀθήνησι, 1865-1866. Τύποις Ἀντωνιάδου.

4) Ἐκ τῶν πολυάρθρων κοινῶν ὀνομάτων τῶν φυτῶν, ἅτινα μοι ἀνεκίνησεν ὁ Ρέινχολδ μέρος, ἴδωκε ἐν τῷ συγγραμμάτι μου «Die Nutzpflanzen Griechenlands, Athen, 1862».

5) Πελασγικά. Noctes Pelasgicae vel Symbolae ad cognoscendas dialectos Graeciae Pelasgicæ collata cura Dr. C. H. Th. Reinhold. Athenis, typis S. Garpola, 1855. Cum Supplement. B. P. et A. 1856.

6) Ἐνεκα τούτου ἐκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐν Πειραιεῖ διὰ τῆς προσωνυμίας «ὁ γιατρός ὁ ἀλβανιστής».

ἐκ παρατηρήσεώς τινος τοῦ ἰοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ, ἣν κατέ-
λιπε. Τοιοῦτο; ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος φίλος μου Ῥένγκολδ,
οὗ τινος ἡ στερήσις καταλείπει βεβαίως κενόν καὶ ἐν τῇ ἐπι-
στάμῃ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν γνωρισάντων αὐτόν.

ΕΘ. ΔΕ ΧΕΛΔΡΑΤΧ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2ῃ Ἀπριλοῦ (5 Σεπτεμβρίου) 1880.

[Μετάφρασις Σπ. Μηλιαράκη]

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2205. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 7 Σεπτεμβρίου 1880. Ἀριθ. 245 (193). Λεπὲς 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τοῦ δήμου Καραυζαίου. — Αἱ τρεῖς ἡλικίαι ὑπὸ Λέοντος Μαλᾶ. — Οἱ Σλάβοι ἐν Ἑλλάδι. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλλό, βραδευομένη παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Ἀλ. Ρ. Παγκυβῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλίζης Σ. Σούτσου). — Θυραλλίδες ὑέλιναι. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβούλη καθ' ἐξουδύδα.

2206. **Gabriel H. Amical** 'Αγιοθέσμη ἀλλη-
λογραφία τῶν καρδιῶν ἡ κρυπτογραφικὴ τηλεγράφο-
ση τῶν μετ' ὁδοῦ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐκδόσις ἀπὸ
τῶν ἀδελφῶν **. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς
"Ἀθηναΐδος" (Ὅδος Βουλῆς, ἀριθ. 29), 1880. 16", σ. η
καὶ 154. Τιμὰς πωλ. 2.

2207. Μαθημάτων γεωγραφίας πρὸς χρῆσιν τῶν παιδῶν ὑπὸ Ἐλευθερίου Θωμά. Ἀδεῖα τοῦ ἐπὶ τῇ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Κ. Πληθωνίδου. 1880, 12^{ον}, σελ. 54. Τιμᾶται γρόσ. 2 1/2.

Ὁ κ. Μιχαὴλ Χρυσόχοῦς ἀνῆγγειλε τὴν ἔκδοσιν χάρτου Ἑπείρου καὶ Θεσσαλίας, ἐξ ὧν φύλλων ἀποτελουμένου καὶ περιλαμβάνοντος τὴν Κέρκυραν μετὰ τῶν ἑξασηματίων αὐτῆς, τὰς βερβοῦσι Σποράδας νήσους καὶ τὴν Χαλκιδικὴν. Ὁ χάρτης οὗτος διεγαράχθη ὑπὸ κλίμακα 1:200,000, ὥστε θ' ἀποτελῇ παράρτημα τοῦ ὑπάρχοντος χάρτου τῆς Ἑλλάδος τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ χάρτου, γινομένη μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς τελειότητος, ἤρξατο πρὸ πολλοῦ.

ΑΥΞΗΤΗΡΙΟΝ ΛΑΛΗΙΟΝ ΤΟΥ 1864.

76 κλήρωσις ἐνεργηθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῇ 1 Σεπτεμβρίου
(ἔ. ν.) 1880.

⁹ Ἐξήλθον αἱ ἐξῆς σελίδες:

Σημὰ	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σημὰ	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σημὰ	Ἀρ.	Φ. Χ.
79	18	500	996	10	200000	2668	75	400
	20	1000	1014	7	400		84	500
	39	2000		34	500	3232	10	400
	76	1000	1393	2	400		29	500
681	3	500		77	2000		49	500
	32	20000		81	500		54	2000
	33	400	2344	1	10000		66	400
	57	400		56	400		73	400
	60	400		78	5000	3387	24	500
776	8	500		92	500		31	400
	12	500	2303	48	400		38	500
	15	1000		62	400		64	400
	44	1000	2369	33	1000	3691	28	400
902	4	400		66	15000		51	400
	19	400		74	500		63	500
	63	5000	2668	15	500		100	400
	76	1000		17	400			

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ (1350) ὁμολογαί τῶν ἀνωτέρω σειρῶν ἐκκληρώθησαν πρὸς 200 φ. χ. Ἡ πληρωμὴ τῶν κληρωθει-
σῶν ὁμολογιῶν γίνεται τῇ 1 Δεκεμβρίου 1880, ὅτε ἐνε-
ργηθῆσεται καὶ ἡ 77 κλήρωσις.

Κατὰ τὰς νεωτέρας πληροφορίας αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα ἀρκενοῦνται εἰς Ἀθήνας τὴν 22 ἀεξαμέ-
του μηνός. Ἡδὴ αἱ ΑΑ. ΜΜ. διατρεφουσὶν ἐν Βεζελίνῳ.—
Διὰ Β. διατάχματος διετάχθη ὁ σχηματισμὸς τριῶν ταγμα-
τῶν πεζικοῦ, φερόντων ἀριθμοὺς 13, 14 καὶ 18.—Ἐξ ὧν
τῶν ἐπαρχιῶν ἀγγέλλεται ὅτι πρόθυμοι προσέλευσις τῶν
στρατευομένων πρὸς κατὰστιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι σή-
μερον συγχροτούντων τὸν στρατὸν ὑπερβαίνει τὰς 30,000.

Επειδὴ δὲ ἦδη αἱ γεωργικαὶ ἔργασίαι βρῖσκουσιν εἰς τὸ τέρμα αὐτῶν καὶ ἡ πεντηκονταήμερος προθεσμία λήγει, αἱ προσελεύσεις εἰσι πυκνότεραι, ὥστε πιστεύεται ὅτι περὶ τὸ τέλος τοῦ ἤδη ἀρχαίου μηνός θὰ εἶνε πλήρης καὶ συμπληρωμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν 45,000 στρατιωτῶν. Ὁ στρατὸς οὗτος ἔσεται ἐφωδιζομένης δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων καὶ κατηρητισμένων ὅσον ἔνεστι τελείως. — Προχθὲς κατέπλευσε πάλιν εἰς Πειραιᾶ τὸ αὐστριακὸν ἀτμοπλοῖον «Κάστωρ», κομίζον 280 ἔππους διὰ τὸ πυροβολικόν. Οἱ ἔπποι ἦσαν ἐξαίρετοι καθ' ὅλα. — Αἱ ποτὲ οἰκίαι τοῦ Γαρδικιώτου Γέρβα καὶ ἀπας ὁ περίεχ' ἡμέρας ἀγοράζονται παρὰ τοῦ συντάγματος τοῦ πυροβολικοῦ, ἵνα ἐν αὐταῖς ἀνεγερθῇ στρατὸν πυροβολικοῦ καὶ πολυγώνων τοῦ πυροβολικοῦ, ὅπερ ἐκταθήσεται μέχρι τῶν ὑπορειῶν τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡδὴ ἤρξαστο ἡ κατασκευὴ σταύλων διὰ 500 ἔππους. — Ἐξεδόθη Βασ. διάταγμα, δι' οὗ κανονίζονται τὰ τῆς ἐν Πειραιᾷ σχολῆς τῶν ναυκλάστρων. — Κατὰ τὴν «Πρωτάν» ἡ ἑταιρία Γαλαδότη βασιν περὶ ἀποκλειστικῆς ἀτμοπλοικτικῆς συγκοινωνίας τοῦ Κράτους ἀντὶ 42,000 δραχμῶν καὶ κατὰ μήνην. — Ἀφίκνουν εἰς Ἀφύριον, ὅπως ἐργασθῶσιν ἐν τοῖς αὐτοῖς μεταλλείοις, ἔχουσιν ἀνάγκη ἔργατῶν. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν ῥόπουλος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Παναγιωτόπουλος, ἔνεκα προηγουμένης μεταξὺ αὐτῶν διενέξεως ἐπειδὴ βεβόλθον. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν διήρκεσεν ἀγρία πάλη μετ' ὅπουλος, ἔτραυματίσθη ἀρκετὰ βαρέως ὁ ὑπολοχαγὸς Παναγιωλῶν, ἐπὶ τοῦ μετώπου, κατὰ τὴν κοιλίαν, τὸ στήθος καὶ τὸν τράχηλον. Τότε δὲ μόνον ἐπελθούσα ἡ δημοσία δυνάμις ἀπῆγγαγεν ἀμφοτέρους, τὸν μὲν ἀξιωματικὸν εἰς παρακείμενον φαρμακεῖον πρὸς ἐπίδεσιν τῶν πληγῶν του, τὸν δὲ ἑατοῖς ἐν τῇ κατὰσθημῃ τῆς ἀστυνομίας. — Ἡ ἐκ τῆς πυροπῆς ὑπολογίζεται περίπου εἰς 300,000 φράγκων. Τὸ ἀτμοπλοῖον τοῦτο ἀφίκετο ἤδη εἰς Πειραιᾶ, κομίσαν τὸν ἐπιβάτας καὶ τὰ σωθέντα ἐμπορεύματα. — Κατὰ τὴν «Δυτικὴν τῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν χώραν, κατὰ τὰ δυτικὰ σύνορα τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, καὶ πολλοὶ στρατιῶται, πρὸ πάντων ἐπιζητοῦσι κυρίως τὴν κατάταξιν αὐτῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ στρατῷ. — Ἐνεκα ἐπισυμβάντος σεισμοῦ πολλὰ οἰκίαι ἐρῶδες μεγάλους ἐκ τῶν ὁρῶν ἀπεκόπησαν· τὸ ὅσῳ τῆς λίμνης Φεναιοῦ καθ' ἑκάστην ἐλαττοῦται, ὁ ποταμὸς «Λαδίων» ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐστέρησε καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ἰχθὺς τὴν ῥοήν του, ἀλλὰ τὸ ὅσῳ εἰς αὐτὴν ἀναλαμβάνων τοῦ αὐτοῦ δῆμου ποταμὸς, ὁ μεταξὺ Στρεζόβης καὶ Κοκόρου ἡ διέβουσις τῆς ἀτμοπλοικτικῆς ἑταιρίας Λούδ' ἀναστειλ- διευθύνσεως εἰς Πειραιᾶ, κανονίζει δὲ γραμμὴν μεταξὺ Κερ- λογραφία καὶ οἱ ἐπιβάται ἐκ Τερργέτης φθάνουσι ταχύτερον ἐνταῦθα. — Κερκαυὸς πᾶσιν ἐν Σπέτζης ἐφένουσε μίαν γυ- ναῖκα, ἐπλήρωσε δύο ἄλλας καὶ ἕνα ἄνδρα ἐλαφρῶς. — Εἰς ἐν τῶν ἐν Σύρῳ μεγάλων ἀρτοποιεῶν ἀνετέθη διὰ δη- μοπρασίας ἡ προμήθεια 4,000 στατήρων διπυρίτου διὰ τὸν στρατὸν. Εἰς αὐτὸν ἐκομίσθησαν ἤδη εἰς Πειραιᾶ 100 σάκ- κοι, εἰς παραλαβὴν τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

5 Σεπτεμβρίου 1880

ΑΘΗΝΩΝ

5 Σεπτεμβρίου 1880

Δάνεια τῆς κυβερνήσεως	Ὁμολογ. ἐκδοθεῖσαι	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχαὶ πληρωμῆς τοκομεριδίων	Ἐποχαὶ πληρώσεως	Ἐτήσι. τίσιδ.	Τιμὴ ὁμολογ. πραγμ. ἔξοφ.	Τρίτουσα τιμὴ
25 ἰκατ. φράγ.* 8 0/0	πληρ. ἐν Ἑλ.	59,799	80,654	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224.— 280
25 " " 3 0/0	λὰδ. καὶ ἰ-	40,201		15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224.— 280
26 " " " "	ξωτερικῶν	52,000		15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμ.	33.60	453 60 560
4 " " " "	πληρ. ἐν	16,000		15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.— 280
6 " δρασχ. (μετ' ἀμ.)	Ἑλλάδι μόνον.	60,000		31 Δεκεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.— 100
10 " φράγ.	"	29,772	29,268	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμ.	16.80	197.50 260
60 " " " " " "	"	120,000	—	20 Ἰαν. 20 Ἀπρὶλ	20 Δεκ. 20 Μαρτ.	30.—	392 1/2 540
20 Ἰουλ. 20 Ὀκτωβ.	"	"	"	20 Ἰουν. 20 Σεπτ.	"	"	"
Πιστωρικὰ καταστήματα ἑταιρίαι	Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πρᾶγματ. βίην	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχαὶ πληρωμῆς μίσθιατος	Τελ. μίσθια	Τιμὴ πραγμ.	Τρίτουσα τιμὴ
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	18,000,000	Ὀλόκληρον	12,630,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	124.—	1,000	3,505
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.	14,000,000	9,800,000	417,000	15 " 15 "	8.—	175	181 1/2
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστώσεως.	φρ. 5,000,000	Ὀλόκληρον	φρ. 88,810	20 " 20 "	φ. 4.75	100	φ. 117 1/2
Ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὁ α' Ἀρχαγγελοσ.	15,000,000	φρ. 3,250,000	—	1 Μαρτίου	9.80	φρ. 100	71
" " ὁ β' Φοινίκης	3,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100	155
" " ὁ γ' Ἀγίου	1,400,000	280,000	109,340	25 "	8.10	100	55
Ναυτικὴ Τράπεζα ὁ δ' Ἀλκυονίδων . .	2,000,000	527,200	42,294	20 Ἀπριλίου	16.66	200	180
ἑταιρία τῶν Μεταλλουργιῶν τοῦ Λαυρίου.	20,000,000	14,000,000	—	14 Ἰουλίου	4.50	140	109 1/2

Συναλλάγματα

Νομίσματα

Παρατηρήσεις

Λογδίνων Ἑθν. Τραπεζικῆς 3 μην. Ἑμπ. 3 μην. 28.60—75.

Γαλλ. Ἑθ. Τραπ. 6 μην. δρ. 1.15— Ἑμπ. 3 μην. δρ. 113—114

Εἰκοσάφρακτον	δρασχ. 22.70
Λίρα Στερλίνα	" 28.40
Λίρα Ὀθωμανικὴ	" 25.70
Ἀυστριακὸν Φλορίν	" 13.30
Ἀργυρὸν δρασχων	" 5.60
" φράκτων	" 1.15

* ἀπὸ ἀριθ. 1—59,799 τῶν 8 τοίς εκατ.
 " 59,800—100,000 " 9 "
 Δάνειον Ἑθν. Τραπεζικῆς φρ. 60 ἑκατομμυρίων 63.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Πατρῶν—Λογδ. 3 μην. (3 Σεπτεμβρίου) Ἑμπ. 28.40—28.60
 Κερκ.—Λογδ. 3 μην. (2 " " ") 28.70—28.90

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (10 Σεπτεμβρίου).

Εἰδηροδρόμοι Ἑυρωπ. Τουρκίας φρ.	29 7/8
Ἑλληνικὸν δάνειον τῶν 8 0/0. " "	260
" " " " " " " " " " " " " " " "	260
Ἑταιρία Μεταλλ. Λαυρίου.	105
Λογδίνων 3 μηνῶν	78
Παρίσιον 3 " " " " " " " " " " " "	22 85—22.95
Λίρα Ἀγγλικὴ	78
Εἰκοσάφρακτον	88

ΒΙΕΝΝΗΣ 9 Σεπτεμβρίου.

Λον. αἰ 10λ. σ. 3 μην. φιο. 118.05
Παρις. τὰ 100 φρ. " 46.55
Εἰκοσάφρακτον " 9.38
Ἀργυρὰ φιορ. 100

ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 10 Σεπτεμβρ.

Λον. αἰ 10λ. σ. 3 μην. φιο. 118.
Παρις. τὰ 100 φρ. " 46.55
Εἰκοσάφρακτον " 9.41
Ἀργυρὰ φιορ. 100.

ΠΑΡΙΣΙΩΝ (10 Σεπτεμβρίου.)

Λογδίνων διαπρ. ἐν δψ. (μ. 2 1/2) φρ. 25.32 1/2—25.37 1/2
 Χρυσὸς 1000/1000 τὸ χ. 3,437.4 1/2—5 1/2 ὑπερτίμ. 0/100
 Ἀργυρ. " τὸ χ. 218.89 ὑποτίμ. 115—120. 0/100

ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΗΣΕΩΣ

* Ἀμστερδαμ 3 0/0. Βιέννης 4 0/0. Βερολίνου 5 1/2.
 Ἑλλάδος (Ἑθνικῆς Τραπεζικῆς) 7 0/0. Λογδίνου 2 1/2.
 Μαδρίτης 6 0/0. Παρίσιον 2 1/2. Πετρούπολεις 6 0/0.
 Ρώμης 4 0/0.

'Αλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

κ. Α. Ρ. Ρ. Βερολίνον. Ἐλάβομεν καὶ τὸ τέλος καὶ σὺν
εὐχαριστοῦμεν. — Καν. Π. Ξ. Βιέννην. Ἀπὸ τῆς παρελθού-
σης τριτῆς τὸ φύλλον ἀποστέλλεται εἰς Βουκουρέστιον.
** Τί τὰ θέλετε; Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναγ-
γέλλεται. Ὑπάρχουσι κώδωνες καὶ δι' αὐτόν. — κ. Δ. Ν. Κ.
Βραβλάν. Ὁ κ. Ι. Ν. Μ. ἐπλήρωσεν ἡμῖν φρ. 21. 40.
— κ. Κ. Α. Α. Ζάκινθον. Ἐστάλησαν τῇ 29. — Μιὰ κυρία.
Μετ' οὗ πολλοῦ δαμινοῦνται τὸ νεώτατον ἔργον τοῦ (τοῦ
Ἀλεξάνδρου Δυμά, υἱοῦ), φέρον τὸν τίτλον: Les Femmes
qui tuent et les Femmes qui votent. Εἰς τοῦτο θὰ ἐνε-
πνεύσθῃ ὁ συγγραφεὺς τῆς πολυκρότου μελέτης Tue - la!
ἐκ τῶν τελευταίων συζητήσεων τῶν δικῶν τῆς Μαρίας Βοιέρο
καὶ τῆς Κατ Τιλύ. — κ. Ν. Π. Κωνσταντινουπόλιν. Τὸ δά-
νειον τοῦτο ἔχει 181,791 ὁμολογίας, ὧν ἡ ἐκδοσις ὀρίσθη
εἰς φρ. 362. 50. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα
εἰσέπραξεν φρ. 330, τῶν λοιπῶν 32. 50 ἀνακούστων εἰς τὴν
Γαλλο-Αἰγυπτιακὴν Τράπεζαν, τὴν ἀναλαβοῦσαν νὰ κα-
λύψῃ τὸ δάνειον 181,791 × 330 φέρουν περίπου τὸ ποσόν
τῶν φρ. 60,000,000. Δι' ἐκάστην κληρουμένην ὁμολογίαν
ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ πληρώσῃ φρ. 400, ἥτοι θὰ πληρώσῃ
ἐπὶ πλεόν 70 φράγ. δι' ἐκάστην ὁμολογίαν. 181,791 × 70
εἶνε περίπου ἡ διαφορά μεταξὺ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ, τὸ
ποῖον εἰσέπραξεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, καὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ
ποῖον θὰ πληρώσῃ (72,716,400). Τὸ ἐν ἔτει 1867 συνο-
μολογηθὲν δάνειον τῶν 28,000,000 περιελάμβανε 100,000
ὁμολογίας, φεροῦσας τοὺς ἀριθμοὺς 1-100,000. Ἐκ τούτων
ἐνεργήσαν μόνον 59,799 ὁμολογίαι, ἡ δὲ Κυβέρνησις
πρὸς ὁλοσχερῇ τὸ δάνειον πραγματοποιήσιν ἠναγκάσθη ν'
ἀναδιβάσῃ τὸν ἀρχικῶς ὁρισθέντα τόκον ἀπὸ 8 εἰς 9 %
ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων ὁμολογιῶν, τῶν φεροῦστων τοὺς ἀρ.
59,800 - 100,000. — κκ. Ι. Τ. Ἀλέπ, Ι. Μ. Βερολίνον.

Ν. Α. Π. Σηλυβρίαν, Ε. Θ. Κωνσταντινούπολιν, Ω. Κέρκυραν, Ε. Ν. Ξ. Πατραίαν, Π. Β. Αηξούριον, Γ. Δ. Κ. Ὑδραν, Η. Γ. Κ. Τρίπολιν καὶ Κυρίαν Ε. Α. Β. Λευκάδα, Ε. Δ. Α. Ἀλγιναν, Α. Δ. Β. Σύρον, Ε. Ι. Γ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν. — κ. Ι. Μ. Σύρον. Τὸ ἐβδομαδιαῖον φύλλον ἀποστέλλῃ τῇ Κ. Ν. Σ. εἰς Μύκονον, τὰ προηγούμενα ὁ ἀποσταλλόμενος διὰ τῆς ἐλληνικῆς ἀποστολῆας. — κ. Σ. Ι. Βουτγας. Ἡ συνδρομὴ ἐπληρώθη παρὰ τοῦ ἐν Πειραιεὶ κ. Γ. Π. — κκ. Α. Μ. Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἀδελφοὺς Ν. Μανσοῦραν. Ἀπαντες ὁ ζήτηθῆντες τόμοι παρεδόθησαν εἰς τὸν πληρώσαντα τὴν συνδρομὴν ὁμῶν. — Συνδρομητῇ. Σύρον. Τὸ πρῶτον μυθιστόρημα τοῦ Paul de Kock εἶνε «Τὸ τέκνον τῆς γυναικὸς μου». Συνέγραψε δὲ τὸ μυθιστόρημα τοῦτο ἐν ἡλικίᾳ 15 ἐτῶν, ὅτε ἐργάζετο ἐν τῷ τραπέζικτῳ κατὰστῆματι τὸν κκ. Scherer et Finguerlin. Ὁ τίτλος δὲ μόνος τοῦ μυθιστορήματος τοῦτου ἐξηγρῶσις τὸσον τοὺς προσιτάμενους του, ὥστε ἀμέσως τῷ εἰπὼν νὰ ὑπάγῃ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς ἄλλο κατὰστημα. Ἐργα τινὰ τοῦ συγγραφέως τοῦτου παρέχουσιν ἀληθῆς ἐνδιαφέρον. Ἀνδρέας ὁ Σαβαυδὸς λ. χ. ἡ Γεωργίσιχη καὶ τὸ Ἀνευ λαίμοδετόν. Ἐν τούτοις δὲν εὕρισκε τις οὔτε ὑπόγειαν, οὔτε τάφους, οὔτε πτώματα, οὐδὲν τῶν παραδόξων ἐκείνων συμβαμάτων, τῶν ἀτελευτηθῶν ἐκείνων τρομερῶν πραγμάτων, εἰς ὅσα ἀγαπᾷ νὰ ἐνδιατρίβῃ ἡ νεωτέρα μυθιστοριογραφία. Ὅα εὕρη τις ὁμοίᾳ ἐν αὐτοῖς τὴν λέξιν, ἥτις ἐξέρχεται ἀμέσως ἐκ τῆς καρδίας, δυστυχίαν τινὰ, ἥτις ἐλήφθη ἐκ τῶν ἀπλουστερώων περιπετειῶν τοῦ βίου, καὶ ἣν ἀρξάμεθα ὁ συγγραφεὺς μετὰ συγχινήσεως. Τὸ ἀληθῶς τρωτὸν μένος τοῦ Paul de Kock εἶνε τὸ θῆος.

Τὰ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑστίας ἀποστελλόμενα
χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1223.

Τρεῖς φίλοι παίζουν πρὸς διασκέδασιν χαρτία.
 Ὁ πρῶτος αὐτῶν ἔχει ἐν τῷ θυλακίῳ του 9 φράγκα.
 Ὁ δεύτερος ἔχει ὅσα ὁ πρῶτος καὶ τὰ ἡμίση ὅσων ἔχει ὁ τρίτος.
 Ὁ τρίτος ἔχει ὅσα καὶ οἱ δύο ἄλλοι ὁμοῦ.
 Πόσα ἔχει ὁ δεύτερος, πόσα ὁ τρίτος, καὶ πόσα καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ;
 Ἐν Πειραιεῖ, 27 Αὐγούστου 1880. X**

1224.

		17		
24				15
		3		

Θέσον εἰς τὰ κενὰ τετραγωνίδια τοὺς ὑπολειπομένους ἀπὸ τοῦ 1-25 ἀριθμοὺς οὕτως, ὥστε ἐὰν ἀθροίσῃ τις αὐτοὺς καθεύτως, ὀριζοντεῶς καὶ διαγωνίως, τὸ ἄθροισμα τῶν διαφύρων προσθέσεων νὰ εἴναι τὸ αὐτό.

1225.

Τὴν ρίνα σου μὲ ὥρισεν ἡ φύσις νὰ ἡδύνῃ.
 Ἄλλ' ἂν τοχὸν θελήσῃς
 Ἐν γράμματι ἐκ τῶν ὄλων μου νὰ ἀντικαταστήσῃς,
 Τότε διὰ τὴν γεῦσίν σου κατάλληλον θὰ γείνω.

1226.

Ἐλευθέρως εἰσχωρῶ
 εἰς παλάτια, οἰκίας, ἀχυρώνας, φυλακάς·
 ἀψηφῶ τὰς διατάξεις τὰς ἀπαγορευτικὰς,
 οὐτ' ἀδείας καρτερῶ.
 Παρευρίσκομαι παντοῦ,
 ὅσον τις κι' ἂν εἴναι μόνος, ἐγὼ εἶμαι μετ' αὐτοῦ.
 Ἄν εἰς δύο μὲ χωρίσῃς,
 τὸ ἐν ἡμισὺ μου, φίλε, συμβουλεύω νὰ μυρίσῃς.

1227.

[Τὸ πρῶτον λόγῳ δολεῖται ἀμοιβή τις]

Σχημάτισον κυδόμενον, ἐν ᾧ ν' ἀναγινώσκῃται ἡ λέξις Ἄρης.

1228.

Je me vois le dernier, quand on me met à bout,
 Par moi tout commence, par moi finit tout.

1229.

J'ai quatre pieds en tout : je règne sur la terre,
 Le caprice toujours sert de règle à mes lois;
 Je fais, défais, refais : à moi tout on tolère,
 L'humaine vanité me donne tous les droits.
 — Le fait est surprenant, vous ne le croirez guère,
 Mais il n'est pas moins vrai pourtant que chaque fois
 Qu'on me coupe le chef, des héros, noble et sière,
 Bien que la tête en moins, je chante les exploits.

1230.

Mots carrés.

L'un refuse, l'autre accorde
 Et le troisième déborde.

ΛΥΣΕΙΣ

1216.

Ὁ πρῶτος μεταχειρισθεὶς τὴν παροιμιώδη φράσιν Qui casse les verres les paie (ὁποῖος σπάνει τὰ ὑαλῖα τὰ πληρώνει) εἶνε ἐργάτης τις, μέλος τῆς τῶν ἐν Παρισίοις δελτοπῶλων ἐταιρίας, τῆς συστηθείσης ἐν ἔτει 1475 δόγματι βασιλικῷ Λουδοβίκου τοῦ ΙΑ'. Τὸ ἀνέκδοτον εἶνε λίαν περιέργον καὶ ἔχει ὡς ἐξῆς: Πρὸς δελτοπώλην προσέκρουσε δια-

βάτης τις. Ὁ δελτοπώλης ἐμελλε νὰ περάσῃ ὑέλους εἰς τὰ παράθυρα τοῦ κάτω πατώματος τοῦ μεγάρου πλουσίου τινὸς παντοπώλου, ὀνόματι Λαυρεντίου Ἐρβελλό. Τὸ κορίνιον τοῦ δελτοπώλου ἀνετράπη, καὶ πολλὰ ὑέλοι ἐθροῦσθησαν. «Νὰ πᾶς 'ς τ' ἀνάθεμα! ἀνέκραξεν ὁ δελτοπώλης πρὸς τὸν διαβάτην· θὰ γείνης αἰτία νὰ μείνῃ ἀφρακτὸν τὸ οἶκημα, ὅπου θὰ ἔλθῃ νὰ καταλύσῃ αὐρίον ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας. Τὰ παράθυρα θὰ μείνουν χωρὶς τζάμια».

Ὁ διαβάτης, ἐμβρόντητος ὅλος, προητοιμάζετο νὰ φύγῃ, ὅτε ὁ δελτοπώλης, συλλαμβάνων αὐτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, «Στάσου, παλληκάρι μου, τῷ λέγει, μὴ φεύγῃς τόσον γρηγορά, πρὶν ἀκόμη ξεκαθαρίσωμεν τὸν λογαριασμόν μας. Ὅποιος σπάνει τὰ γυαλιὰ τὰ πληρώνει». — «Καὶ πόσα;» — «15 σόλδια τὸ κομμάτι, καὶ εἶνε τέσσαρα». Ὁ διαβάτης ἐπληρώσε τὰ χρήματα καὶ ἀπεχώρησεν.

Ἡ φράσις ἔγεινε κοινή. Οἱ κάπηλοι τὴν ἀπεστήθισαν, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰ κάπηλεια γίνεται θραύσις μεγάλῃ ὑέλων, ἀνῆρτησαν εἰς τὰς θύρας τῶν κάπηλίων τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, χάριν τῶν μεθύσεων: «Ὅποιος σπάνει τὰ ὑαλῖα τὰ πληρώνει».

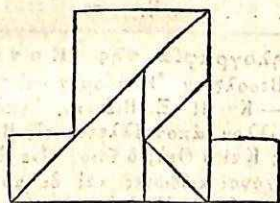
Ἡ ἐταιρία τῶν Παρισίων ὥρισεν ἔκτοτε εἰς 40 σόλδια τὴν τιμὴν πάσης ὑέλου θραυομένης ἐκ τῆς ἐμπροστίας ὥφεις παντὸς ἐργαστηρίου, οἰονδήποτε μέγεθος καὶ ἂν εἴχεν, ἐὰν ἢ θραύσις ἐγένετο κατὰ τύχην. Ἡ δὲ τιμὴ αὕτη διέμενεν ἐπὶ μακρότατον χρόνον ἱσχύουσα. Τὴν σήμερον, ὅτε τὰ παρισινὰ ἐργαστήρια κοσμοῦνται μὲ κάτοπτρα πολύτιμα, ἡ τιμὴ αὕτη βέβαια δὲν ἔχει τὸν τόπον τῆς.

Ἐν ἔτει 1475 Ἀλφόνσος ὁ Ε' βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἦλθεν εἰς Παρίσιον· ὅπου ἐπικαλεσθῆ βοήθειαν κατὰ Φερδινάνδου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας, ὅστις εἶχεν ἀρπάσει παρ' αὐτοῦ τὴν Καστίλιαν. Λουδοβίκος ὁ ΙΑ' διέταξε ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν ξένον τοῦ καθ' ἅπαν αὐτοῦ τὸ βασιλεῖον αἱ μεγαλῆτεροι τιμαί. Καθὼς ἐφθάσεν εἰς Παρίσιον ὁ βασιλεὺς ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτὸν πᾶσαν δυνατὴν διασκέδασιν, καὶ στοχαζόμενος ὅτι ἡ ἐν Βασιλίῃ διατριβή, ὅπου διέμενεν ὁ βασιλεὺς, δὲν θὰ εἴχῃ τι τὸ εὐχάριστον διὰ τὸν Πορτογάλον μονάρχην, προπαρεσκεύασε τὸ κατάλυμα τοῦ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ παντοπώλου Λαυρεντίου Ἐρβελλό.

1217.

Καθ' ἐμπόδιο γὰρ καλὸ.

1218.



1219.

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας μέχρι μεσημβρίας τῆς Πέμπτης παρέρχονται τρεῖς 24 ἢτοι 72 ὥραι κατὰ τὸ ὑστεροῦν ὥρολόγιον. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ὑστερεῖ μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην, τὸ ἡμερονύκτιον κατ' αὐτὸ θὰ ἔχῃ μόνον 23 ὥρας. Ὅθεν, ἐὰν 23 ὥραι τοῦ ὥρολόγιου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 24 πραγματικὰς ὥρας, ἡ μία ὥρα αὐτοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς $\frac{24}{23}$ αἰ δὲ 72 ὥραι τοῦ αὐτοῦ ὥρολόγιου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς $24 \times \frac{72}{23}$, ἢτοι πρὸς 75 ὥρας, 7' καὶ 49". Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀφαιρούμεν: 72 ὥρας, εὐρίσκουμεν ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν τὴν Πέμπτην τὸ ὑστεροῦν ὥρολόγιον θὰ δεικνύῃ μεσημβρίαν, ἡ ὥρα πράγματι θὰ εἴναι 3 ὥρ., 7' καὶ 49" μετὰ μεσημβρίαν.

1220.

Σιωπή.

1221.

Chèvre-feuille.

1222.

T	A	P	I	S
A	T	O	M	E
P	O	T	I	N
I	M	I	T	A
S	E	N	A	T